

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Usam/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 5014200467
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5014200467.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina, so sídlom v Žiline, Moyzesova 20, proti žalovanému : Mesto Žilina, so sídlom v Žiline, Námestie obetí komunizmu 1, v konaní o žalobe o vyslovení nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 3/2011 o chove psov, vodení a držaní psov na území mesta Žilina v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 14/2012, ktorým sa mení nariadenie č. 3/2011 o chove, vodení a držaní psov na území Mesta Žilina, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu - prokurátora proti uznesenie Krajského súdu v Žiline z 05. novembra 2019 č. k. 21 S 74/2014-105, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 05. novembra 2019 č. k. 21 S 74/2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením z 05. novembra 2019 č. k. 21 S 74/2014-105 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) odmietol žalobu o vyslovení nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 3/2011 o chove psov, vodení a držaní psov na území mesta Žilina v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 14/2012, ktorým sa mení nariadenie č. 3/2011 o chove, vodení a držaní psov na území Mesta Žilina (ďalej aj ako „VZN Mesta Žilina“) podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP ako podanú oneskorene. O trovách konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 170 písm. a) SSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 6 ods. 1 a § 4 ods. 3 písm. g) a písm. n) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej aj ako „zákon č. 369/1990 Zb.“), ustanovenia § 491 ods. 1 a ods. 2 SSP a ustanovenia § 250zfa ods. 1 a § 250b ods. 5 OSP a uviedol, že v súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami správny súd postupoval v predmetnej veci podľa ustanovení SSP s tým, že zohľadnil zachovanie právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP. V zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol správny súd povinný v konaní postupovať subsidiárne aj podľa prvej a druhej hlavy piatej časti OSP. Správny súd posúdil včasnosť podania návrhu prokurátora (s účinnosťou od 01. júla 2016 nazývaného

žaloba) v súlade s ustanovením § 491 ods. 1 a ods. 2 SSP, v spojení s ustanovením § 250zfa ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 250b ods. 5 OSP a dospel k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene.

3. Správny súd ďalej uviedol, že z administratívneho spisu žalovaného zistil, že mestské zastupiteľstvo na svojom zasadnutí konanom dňa 30. mája 2011 prijalo všeobecne záväzné nariadenie č. 3/2011 o chove, vodení a držaní psov na území Mesta Žilina, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 22. júna 2011. Dňa 18. júna 2012 mestské zastupiteľstvo na svojom zasadnutí prijalo všeobecne záväzné nariadenie č. 14/2012 ako nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie č. 3/2011 o chove, vodení a držaní psov na území Mesta Žilina. Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina podal dňa 10. januára 2013 protest prokurátora pod č. Pd 217/12-8 proti čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 1, 2, 3, čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 4 ods. 1, 2, 4 písm. c), d), čl. 5 ods. 1, 2, 3, čl. 6 ods. 1, 2, čl. 7 ods. 1, 2, 3, 4 a čl. 8 ods. 1, 3 všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 3/2011 o chove, vodení a držaní psov na území Mesta Žilina v znení všeobecne záväzného nariadenia č. 14/2012. Zároveň podľa ustanovenia § 22 ods. 2 písm. i) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej aj ako „zákon č. 153/2001 Z. z.“) navrhol v označenej časti všeobecne záväzné nariadenie zrušiť, lebo ním boli porušené ustanovenia § 4 ods. 3 písm. g) a písm. n) a § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., ustanovenia § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov (ďalej aj ako „zákon č. 282/2002 Z. z.“) a ustanovenie § 22 ods. 9 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti (ďalej aj ako „zákon č. 39/2007 Z. z.“). Mestské zastupiteľstvo uznesením č. 28/2013 zo dňa 18. marca 2013 nevyhovelo protestu prokurátora. Mesto Žilina písomne oznámilo prokurátorovi, že jeho protestu proti uzneseniu zastupiteľstva nebolo vyhovené uznesením č. 28/2013 listom č. 2177/2013-20190/2013-OPM-BU zo dňa 28. marca 2013, ktorý bol doručený dňa 05. apríla 2013.

4. Následne správny súd skonštatoval, že návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia so zákonom doručil prokurátor osobne správne súdu dňa 11. apríla 2014, t. j. po viac ako roku odo dňa oznámenia, že Mesto Žilina nevyhovelo protestu prokurátora. Správny súd dospel k záveru, že pri zachovaní právnych účinkov návrhu v zmysle ustanovenia § 491 ods. 2 SSP bol návrh prokurátora podaný oneskorene, a preto žalobu ako oneskorenú v súlade s ustanovením § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietol.

5. Správny súd poznamenal, že si je vedomý právneho názoru vysloveného v komentári (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, str. 1427), že na konanie podľa 4. časti (osobitné konania), 4. hlavy (konania vo veciach územnej samosprávy), 5. dielu (konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy) SSP nie je stanovená lehota na podanie žaloby prokurátora. V prvom rade treba poukázať na to, že výklad právnych predpisov prináleží predovšetkým súdu a súd nie je viazaný názorom vysloveným v komentári. Zároveň v predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 25. januára 2018 sp. zn. 8 Svzn 1/2015 vyslovil, že v konaní podľa ustanovenia § 250zfa OSP je potrebné subsidiárne postupovať podľa prvej a druhej hlavy piatej časti OSP.

6. Za ústavne súladný výklad považoval správny súd ten, že pokiaľ prokurátor nie je obmedzený lehotou na podanie protestu proti všeobecne záväznému nariadeniu (na rozdiel na podanie protestu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy alebo uzneseniu orgánu územnej samosprávy), následne keď je upovedomený o nevyhovení protestu prokurátora, resp. keď orgán verejnej správy síce vyhovie protestu, avšak v lehote podľa ustanovenia § 27 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. (90 dní od doručenia protestu) všeobecne záväzný právny predpis, resp. jeho napadnutú časť nezruší, prípadne nenahradí všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý bude v súlade so zákonom (v tejto lehote je orgán verejnej správy povinný prokurátora aj upovedomiť o výsledku), je prokurátor povinný v lehote dvoch mesiacov od doručenia upovedomenia resp. márneho uplynutia lehoty 90 dní, ak zastupiteľstvo v danej lehote protest neprejednálo, resp. výsledok prejednávania neoznámilo prokurátorovi, podať žalobu na správny súd, v opačnom prípade by šlo o neprimeraný zásah do veci územnej samosprávy a do právnej istoty, keď by prokurátor mohol podať žalobu bez časového

obmedzenia. Správny súd zdôraznil, že v predmetnej veci došlo k podaniu návrhu po viac ako roku od oznámenia výsledku prejednávania protestu.

7. Rozhodnutie správneho súdu napadol žalobca riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) SSP - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) SSP - správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. j) SSP - podanie bol nezákonne odmietnuté. Z obsahu podanej kasačnej sťažnosti vyplýva, že žaloba - prokurátor napadol rozhodnutie správneho súdu aj z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) SSP - správny súd sa odklonil o ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

9. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s právnym posúdením a odôvodnením rozhodnutia správneho súdu. Podľa žalobcu kasačný súd uznesením zo dňa 25. januára 2018 sp. zn. 8 Svzn 1/2015 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žilne zo dňa 18. marca 2015 č. k. 21 S 74/2014-74 z dôvodu jeho arbitrárnosti spočívajúcej v jeho nedostatočnom odôvodnení. Následne však správny súd odmietol žalobu prokurátora podanú podľa ustanovenia § 250zfa OSP z dôvodu, že nebola podaná v dvojmesačnej lehote od nevyhovenia protestu prokurátora podaného proti VZN Mesta Žilina.

10. Podľa žalobcu je relevantnou právnou otázkou, ktorú je potrebné v danej veci posúdiť vo vzťahu k rozhodnutiu správneho súdu, či pôvodná právna úprava správneho súdnictva (piata časť OSP) upravovala vo vzťahu k žalobe prokurátora podľa ustanovenia § 250zfa OSP lehotu na podanie tejto žaloby. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že žaloba podľa ustanovenia § 250zfa OSP bola upravená v samostatnej siedmej hlave piatej časti OSP. To znamená, že na konanie sa v tomto prípade aplikovala aj právna úprava prvej (všeobecnej) hlavy piatej časti OSP. Pre subsidiárnu aplikáciu druhej hlavy piatej časti OSP v danom prípade absentovalo výslovné ustanovenie zákona, ako tomu bolo napríklad v ustanovení § 250l ods. 2 OSP vo vzťahu ku konaniu podľa tretej hlavy piatej časti OSP alebo v ustanovení § 250t ods. 8 OSP vo vzťahu ku konaniu podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP a v ustanovení § 250v ods. 8 OSP vo vzťahu k piatej hlave piatej časti OSP. Pokiaľ by však mal správny súd analogicky použiť na konanie podľa ustanovenia § 250zfa OSP ustanovenia z procesne najrozpracovanejšieho konania upraveného v druhej hlave piatej časti OSP, jednalo by sa o ustanovenia týkajúce sa priebehu konania a nie prístupu k správne mu súdu. Lehota na podanie žaloby musí byť normatívne ustanovená a nemožno ju analogicky odvodzovať v neprospech žalobcu, pretože inak je výklad zákona vopred nejasný a vedie k odmietnutiu spravodlivosti.

11. Žalobca tiež poukázal, že ani odkaz kasačného súdu na postup v predmetnej veci podľa prvej a druhej hlavy piatej časti OSP v uznesení zo dňa 25. januára 2018 sp. zn. 8 Svzn 1/2015 sa netýkal explicitne lehoty na podanie žaloby ale viedol k tomu, že sa správny súd arbitrárne nevysporiadal s námietkami žalobcu. Vo vzťahu ku skutočnosti, že sa správny súd v napadnutom rozhodnutí pokúsil v súvislosti s lehotou na podanie žaloby podľa ustanovenia § 250zfa OSP o ústavne-konformný výklad, žalobca uviedol, že tento je nesprávny a poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. novembra 2014 sp. zn. Pl. ÚS 2/2013, v ktorom prešla daná právna úprava kontrolou ústavnosti.

12. Napokon žalobca tiež poukázal na to, že správny súd sa opakovane dopustil arbitrárnosti rozhodnutia, keď sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s odlišnými právnymi názormi kasačného súdu, ktoré tento súd vyjadril v rozhodnutiach sp. zn. 6 Svzn 1/2014 a sp. zn. 8 Svzn 1/2009 a dospel k záveru, že na podanie žaloby podľa ustanovenia § 250zfa OSP nie je normatívne ustanovená žiadna lehota. Správny súd preto v tomto smere považoval napadnuté rozhodnutie opakovane za

nepreskúmateľné. Správny súd tiež poukázal na skutočnosť, že ani nová právna úprava SSP lehotu na podanie žaloby o vyslovení nesúlady všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja podľa ustanovení § 357 a nasl. SSP nie je stanovená.

13. Na záver žalobca zdôraznil, že plynutie žiadnej lehoty nemôže sanovať nezákonnosť všeobecne záväzného nariadenia. Opačný záver správneho súdu odôvodnený neprimeranosťou zásahu do územnej samosprávy a právnej istoty preferuje jednostranne normotvorcu na úkor adresátov všeobecnej právanej úpravy.

14. K podanej kasačnej sťažnosti sa žalovaný nevyjadril, hoci mu bola kasačná sťažnosť prokurátora spolu s výzvou na vyjadrenie sa k tejto kasačnej sťažnosti v lehote 15 dní doručená dňa 17.12. 2019.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) SSP v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 ods. 1 SSP a ustanovenie § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 439 ods. 2 a contrario), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 SSP a ustanovenie § 57 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 SSP, ustanovenia § 441 SSP a ustanovenia § 453 SSP a postupom podľa ustanovenia § 455 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 SSP, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

16. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu (prokurátora) podanej proti rozhodnutiu správneho súdu - uznesenie Krajského súdu v Žiline z 05. novembra 2019 č. k. 21 S 74/2014-105, ktorým správny súd odmietol žalobu o vyslovení nesúlady Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 3/2011 o chove psov, vedení a držaní psov na území mesta Žilina v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 14/2012, ktorým sa mení nariadenie č. 3/2011 o chove, vedení a držaní psov na území Mesta Žilina podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP ako podanú oneskorene.

17. Sporným vo veci je, či právna úprava konania podľa ustanovenia § 250zfa OSP stanovovala žalobcovi (prokurátorovi) lehotu na podanie návrhu na vyslovení nesúlady všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, teda či v danej veci podal prokurátor tento návrh včas.

18. Kasačný súd sa však v prvom rade musí vysporiadať s kasačnou námietkou žalobcu ktorá spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu pre jeho nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) SSP, ktorú vzniesol žalobca v podanej kasačnej sťažnosti. V prípade, že je námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu dôvodná, už táto okolnosť musí viesť k zrušeniu rozhodnutia správneho súdu.

19. Na úvod kasačný súd konštatuje, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP. Nepreskúmateľné rozhodnutie pre nedostatočné alebo nezrozumiteľné odôvodnenie nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom správny súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré

Správny súdny poriadok kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka správneho súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Správny súd je povinný svoje rozhodnutie vždy riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou žalobnou námietkou nezaoberal. Ak tak správny súd nepostupuje, porušuje právo účastníka správneho súdneho konania na spravodlivý proces garantovaný článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

20. Podľa názoru kasačného súdu odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu je dostatočne jasné a spĺňa tak požiadavky úplnosti ako aj zrozumiteľnosti. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny súd zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, prečo návrh prokurátora podľa ustanovenia § 250zfa OSP odmietol ako oneskorený. Na uvedenom nemení nič ani to, že svoje právne názory vyjadrené v napadnutom rozhodnutí nekonfrontoval so skoršími rozhodnutiami kasačného súdu sp. zn. 6 Svzn 1/2014 a sp zn. 8 Svzn 1/2009, navyiac, žalobca na ne v konaní ani nepoukázal. Nedôvodná je preto kasačná námietka žalobcu v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) SSP uplatnená z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu pre nedostatok dôvodov a pre nezrozumiteľnosť.

18. Ďalej kasačný súd upriamil pozornosť na kasačnú námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že správny súd nesprávne odmietol podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP ako oneskorene podanú žalobu prokurátora podľa ustanovenia § 250zfa OSP, keď nebola podaná v dvojmesačnej lehote od nevyhovenia protestu prokurátora podaného proti VZN Mesta Žilina.

19. Kasačný súd konštatuje, že ustanovenie § 250zfa OSP zamerané na konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku s normami vyššej právnej sily patrí na základe novely OSP zákonom č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 5. októbra 2008 k osobitným konaniam v správnom súdnictve. Jeho ústavný rámec vychádza z čl. 125 ods. 1 písm. c) a písm. d) Ústavy Slovenskej republiky, ktoré pripúšťajú možnosť, aby o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy so zákonmi vo veciach územnej samosprávy (čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky) a so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy vo veciach prenesenej štátnej správy (čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) mohol rozhodovať okrem ústavného súdu aj iný, t. j. všeobecný súd.

20. Kasačný súd dáva do pozornosti, že podanie návrhu podľa ustanovenia § 250zfa OSP proti všeobecne záväznému nariadeniu obce alebo vyššiemu územnému celku zákonodarca neobmedzil žiadnou lehotou. Jedinou procesnou podmienkou pre podanie takéhoto návrhu bolo to, že prokurátor musel podať protest proti tomuto všeobecne záväznému nariadeniu a jeho protestu nebolo vyhovené, čo bolo rozhodovanej veci splnené. Lehotu na podanie návrhu podľa ustanovenia § 250zfa OSP nemožno odvodiť ani zo znenia právnej úpravy druhej hlavy piatej časti OSP, pretože tieto ustanovenia nie sú vo vzťahu k ustanoveniu § 250zfa OSP subsidiárne a neprichádza do úvahy ani analógia, ktorá je v procesnom práve výnimočná. Uvedené napokon nevyplýva ani zo zrušujúceho rozhodnutia kasačného súdu, tak ako to prezentoval správny súd v napadnutom rozhodnutí. Vyslovený právny názor kasačného súdu je v súlade aj s jeho doterajšou rozhodovacou praxou, na ktorú poukazuje (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2016 sp. zn. 6 Svzn 1/2014).

21. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) písm. h) a písm. j) Správneho súdneho poriadku, a preto uznesenie Krajského súdu v Žiline z 05. novembra 2019 č. k. 21 S 74/2014 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 SSP na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa o ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podanie nezákonne odmietol, keď podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietol žalobu prokurátora ako podanú oneskorene.

22. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri prejednaní a rozhodnutí o žalobe prokurátora o vyslovenie nesúladu VZN Mesta Žilina vo vyššie naznačenom smere a rešpektovať právny

názor kasačného súdu vo vzťahu k jej prípustnosti (ustanovenie § 469 SSP). V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 SSP).

23. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.